

gen modgang, hurtigt vil blive trætte af at lede efter tilbud, der ikke eksisterer, så regeringen kan sige, at »der var pladser nok«.

For arbejdsmarkedsuddannelsernes vedkommende viser arbejdsministerens svar, at meromkostningerne til indsatsen fra 1986 skal afholdes af AUD-fonden, d.v.s. enten gennem forhøjede bidrag eller gennem færre pladser på de almindelige specialarbejder- og efteruddannelser.

Hensigten er tydeligt nok den at give arbejdsmarkedets parter ansvaret for, at der ikke er pladser nok.

Disse svar kalder selvsagt på yderligere opklaring. Den mulighed har flertallet nægtet mindretallet. Man håber simpelt hen at kunne gennemføre denne lovgivning uden for megen offentlig omtale, og uden at konsekvenserne er kendt.

Mindretallet vender sig mod denne fremgangsmåde, som hverken er forsvarlig eller anstændig.

Joblovene er nogle af de mørkeste punkter i den borgerlige regerings politik. De er udtryk for et deprimerende menneskesyn og en meget kortsigtet interesse i at spare uanset konsekvenserne.

Havde regeringen ønsket at medvirke til at give de langtidsledige bedre uddannelsesmuligheder, havde man i foråret 1984 taget imod mindretallets forslag om frivillige uddannelsesstilbud for de langtidsledige allerede ved 1. arbejdstilbud og uden tab af rettigheder.

Mindretallet vil gøre alt for at få omstødt disse love og vil udnytte en situation med et andet flertal efter et valg til at forhindre, at de langtidsledige efter 1. januar 1988 kommer ned på 70 og 55 pct. af dagpengesatserne.

Mindretallet indstiller naturligvis lovforslagene til *forkastelse* ved 3. behandling og vil ved 2. behandling hverken stemme for eller imod ministerens ændringsforslag.

Ændringsforslag

til

I. Forslag til lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige

(Uddannelsesydelse og iværksætterydelse til ledige over 25 år) (L 109)

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (KF, V, RV, CD og KrF):

Til § 1

1) I nr. 6 indsættes i det foreslåede § 9, stk. 1, nr. 2, 2. pkt., efter »§ 11,«: »hvis uddannelsen eller den selvstændige virksomhed påbegyndes, inden den ledige fylder 60 år,«.

2) I nr. 6 affattes det foreslåede § 10, stk. 4, 2. pkt., således:

»Uddannelsesydelsen kan kun udbetales, hvis der ikke samtidig udbetales en statslig uddannelsesstøtte.«

3) I nr. 6 ændres i det foreslåede § 12, stk. 1, 1. pkt., ordene »om ændringer i« til: »henholdsvis arbejdsløsheds-kassen om«, og i 2. pkt. indsættes efter »arbejdsdirektøren«: »henholdsvis direktøren for arbejdsløshedsforsikringen«.

4) I nr. 6 indsættes i det foreslåede § 12, stk. 2, efter »givet«: »arbejdsformidlingen«.

5) I nr. 6 indsættes efter det foreslåede § 12, stk. 2, som nyt stykke:

»Stk. 3. Har en modtager af uddannelsesydelse eller iværksætterydelse givet kassen urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, der er af betydning for retten til dagpenge eller beregning af ydelserne, eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget modtaget ydelserne, skal beløbet, som er modtaget med urette, tilbagebetales af medlemmet.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

6) Efter nr. 8 indsættes som nye numre:

»01. I § 8, der bliver § 13, indsættes efter »§ 1, stk. 3«: », § 10, stk. 6, og § 11, stk. 6«.

02. I § 8, der bliver § 13, indsættes efter stk. 1:

»Stk. 2. Nærmere regler om, hvilke spørgsmål der henhører under arbejdsformidlingen, og hvilke spørgsmål der henhører under kassen, fastsættes af arbejdsdirektøren henholdsvis direktøren for arbejdsløshedsforsikringen.«

03. § 9, der bliver § 14, affattes således:

»§ 14. Klage over arbejdsformidlingens afgørelse ved administrationen af denne lov